

Ode aan de Familie Prednison

door Claudia Verhoeff – dierenarts

Wat als een goede grap begon

Toen ik 'm op deze heetste dag van de zomer verzon
Werd een verhaal over een bijzonder farmacon:
Ja, dit is een heuse Ode aan de Familie Prednison

Nederland haalt opgelucht adem na een zinderende hittegolf met de hoogste temperaturen ooit gemeten in ons koude kikkerlandje. Er wordt twee dagen achter elkaar de 40 graden overschreden en code oranje geldt al even voor het hele land. Onlosmakelijk verbonden met deze bizarre temperaturen zijn de grote aantallen patiënten met jeuk. Ik zie in de agenda bij de spreekuren van deze snikheute dagen meermaals jeuk staan tussen de andere kwalen.

De eerste patiënt van het spreekuur van vanmiddag is een kat die zichzelf behoorlijk kaal gelikt heeft. Het laatste deel van de rug, de binnenkant van de achterpoten en de flanken bevatten korte stoppeltjes van haren en zitten onder de kleine pukeltjes en korstjes, **miliaire dermatitis** genoemd. Het typische beeld van een

vlooiënallergie. Ik bespreek de opties van adequate vlooiënbestrijding met de eigenaren en schrijf voor enkele dagen **dexamethason** voor, het tweelingbroertje van de prednison, dat erg goed werkt tegen de jeuk.

De volgende patiënt is hartverscheurend zielig. De Franse bul van zeven jaar oud gilt het uit van de pijn als je hem aanraakt en begint zelfs te bijten bij oppakken. De arme hond kan nauwelijks omhoog kijken en heeft het typische loopje van een hond met nekpijn: hij loopt "op eieren". Voorzichtig onderzoek ik de bul en kom tot de conclusie dat een **halshernia** naar alle waarschijnlijkheid de oorzaak is. De eigenaren hebben niet de financiële ruimte voor een doorverwijzing voor een scan. Van de vorige episode met dezelfde klachten hadden ze nog pijnstillers, maar die lijken niet te helpen dit keer. De eigenaren zijn zo ten einde raad dat ze zelfs euthanasie overwegen. Ik besluit om de hond een hoge dosis **dexamethason** toe te dienen zodat de zwelling rond het ruggenmerg afzakt en de pijn vermindert. Een dag later blijkt de hond nagenoeg van de pijnklachten af te zijn en zet ik de therapie nog even voort.

Als de volgende hond de spreekkamer in loopt laat het zich gemakkelijk raden waar hij voor komt. Net naast de staart-

basis is een ronde plek met een diameter van zeker 10 cm te zien die helemaal kaal is en waar de huid vurig ontstoken is. De zogenaamde **hotspot** heeft de hond zelf veroorzaakt door fanatiek bijten aan de staartbasis omdat zijn overvolle anaalklieren barsten van de jeuk. Ik leeg onder enig protest zijn anaalklieren en geef een lotion mee met **hydrocortison**, het zusje van de prednison, dat snel werkt tegen de jeuk.

Dan is het de beurt aan een vijftien jaar oude kater die al ruim twee weken aan het snotten is. Het overwinnen van de **niesziekte** wil maar niet lukken. De groene snotneus lijkt onder controle te zijn met de antibiotica maar zijn keel blijft vurig rood en gezwollen, zodat het eten en slikken maar moeizaam gaat. De pijnstillers lijken niet veel verbetering meer te geven. Ik raad aan om ermee te stoppen en in plaats daarvan **prednison** te starten. Dit zal niet alleen een verbetering van de zwelling van de keelstreek geven maar ook de eetlust opwekken en dat is ondertussen hoog nodig bij de vermagerende kater.

Plotseling komt een spoedpatiënt in het overvolle spreekuur tussendoor. Het kleine hondje van nog geen vier kilo is **vermoe-**

delijk in een wesp gestapt en heeft een voetje dat twee maal zo dik is geworden en bovendien pijnlijk. Ook lijkt het erop dat ze een beetje moeite heeft met ademen. Snel maak ik een flesje met **Prednisolonnatrium succinaatpoeder** aan, het supersnelle neefje van de prednison, en injecteer het hondje diep in de spier, zodat het snel zal werken. Binnen een half uurtje zal er verlichting zijn.

De Siamees een paar patiënten later heeft met het warme weer duidelijk meer last van haar **astma**. Ze krijgt al pufjes met **Flixotide**, het achterlichtje van de prednison om te inhaleren. We voeren de dosis op om te kijken of het beter gaat.

De Labrador die aan de beurt is komt al klapperend met een scheve kop binnen. Sinds twee dagen heeft hij veel last van één oor. Hij heeft **voedselallergie** en krijgt een streng dieet. Vorige week wist hij echter een restje kip uit de vuilnisbak te bemachtigen. Ik kijk met de otoscoop in zijn oor en zie dat de gehoorgang vuurrood is. Ook de binnenzijde van zijn oorschelp lijkt wel een maanlandschap door de vele pukeltjes. Ik dien een jeukstillende oorzalf toe met **hydrocortisonaceponaat**, de tante van de prednison.

De kat die op controle komt heeft **PLEP, proteïn loosing enteropathy**. De darmen zijn zo ontstoken dat ze eiwitten lekken en ze voortdurend diarree had. De specialist heeft door middel van biopten van de darmen de ziekte aangetoond.

En ook de volgende kat boft helaas niet met zijn gezondheid. Hij heeft een grote grillig gevormde tumor in de lymfeklieren van zijn buik. **Maligne lymfoom** is een ongeneeslijk en snel verlopende vorm van leukemie. Doorverwijzing naar een specialist ziet de eigenaar vanwege de kosten en de leeftijd van de kat niet zitten. De eerste kat is herstellende en de tweede kat is, hoewel tijdelijk, sterk verbeterd op de **prednison**: jawel, de hoofdrolspeler van dit artikel zelf.

Als dan eindelijk de wachtkamer leeg is na een lange dag rijd ik naar huis toe en

voer onze hongerige dieren. Ik geef onze kat Bacchus zijn dagelijkse tablet **prednison**, hij heeft waarschijnlijk **systemische lupus erythematosus**, een auto-immuunziekte. Het scheelde niet veel of ik had hem ingeslapen, zo slecht ging het een poosje geleden. Dat zou je nu niet zeggen als je hem weer vrolijk en goed doorvoed ziet.

Daarna druppel ik mijn ogen met **softacor**, ze bevatten hydrocortison, het zachttaardige zusje van de prednison, het helpt mijn traankwaliteit te verbeteren. Ik word door de oogarts behandeld voor het **sicca syndroom**. Sinds deze behandeling zijn mijn ogen minder rood.

Is de prednison en al zijn naaste familieleden dan werkelijk een "duizendingenpilletje"? Daar lijkt het soms wel op ja. Want hoewel er wel degelijk vervelende en soms zelfs ernstige bijwerkingen zijn, kunnen mijn patiënten niet zonder. En onze kat en ik ook niet.

www.dierenarts-alkmaarnoord.nl

Tot zover deze patiënten met hun therapie van corticosteron
Verwerkt in een pilletje, een injectie, een spray of een lotion,
Sterk ontstekingsremmend, van colon tot zenuwganglion
Zodat de meeste kwaaltjes smelten als sneeuw voor de zon
Daarom nu deze Ode aan de Familie Prednison
Onder het genot van een glas rosé in de véél te zwoele avondzon.